

Lakatos László JELENTÉS

Latyadék

Olvadó hó színezi az előtér kövét. Nem is hó. Csak amolyan latyak. Piszkos, sáros hóból lett „latyadék”. Ez úgy képződik, hogy a szűz hóba minél többször belelépünk (lehetőleg sáros, piszkos) cipővel vagy bakancssal. Módszeresen színezzük a fehéret előbb szürkévé, majd ocsmány feketévé. A művelet csizmában is végezhető. A lényeg, hogy azt tapossuk, ami még tiszta.

Ezután a „latyadékokat” lábbelinkre, esetleg nadrágunk szárára tapasztjuk. Ha az idő engedi, és elég gyorsan mozgunk, akár rá is fagyhat! A képződményt még el kell juttatni a nem rendeltetési helyére. Lehet ez szoba, előtér, konyha stb. Bármilyen. Az igazán ügyesek szőnyegre viszik. Mármint a „latyadékokat”. És itt, távol a világ rohanásától, a kinti hidegtől védve, végre az lehet, aminek szánták. Sáros, vizes folt. Csak egy kis meleg kell hozzá. Semmi más.

*

Jelentés

A mai napon szálka szaladt a körmöm alá. Piszkosul fáj, de mindent el lehet viselni! Eltávolítását nem merem eddig kezdeményezni, mert már ez is az enyém. Ha majd begyűlik, és kilökődik, elteszem ínségesebb időkre. Alkalmanként a körmöm alá szúrom, emlékezetül.

Ui.: Gépelés közben elmélyült a kapcsolatomban a szálkával, ezért elkereszteltem Gizinek.

kép | [flickr.com](https://www.flickr.com/photos/ligetmuhely/)